

Burk Hradec

vat, protože jen jednou jsme nechali všechno
pět kočat, a když odrostla, tak je někdo ne-
chťel, a tak jsme měli doma tolik koček, že
jsme o ně packali, a pak co čert nechtěl, tak
z těch pěti koček čtyři byly kočky a za rok
všechny ty kočky měly zase maladé, a tak
jsme z toho byli neštastní tak, jako moje žena
na, která kdykoliv přijela na víkend do Ker-
ska, tak vždycky si postesklá … Co budeme
s tolikou kočkami dělat? A ten čas moje žena
skoro celý den kočkám varila, rozlívala mlé-
ko, a hlavně, kočky nejraději byly v kuchy-
ni, a tady byl od těch kočiček západ, já už
jsem byl tak zvyklý na kočky, že jsem to ani
necítil, ale kdo přišel na návštěvu, tak
vždycky zavětril, protože kočky udělaly svo-
ji potřebu nejen do umývadla s pískem, ale
někdy i do rohu kuchyně, pokojíčku, někdy
i, když měly průjem, tak se vydělaly tam,
kde je ten průjem zastíhl, a moje žena cho-
dila jako trvalá výčítka, nechťela už prá-
ta prostěradla, nechťela čistit koťance na
kovrau, a tak jsem to dělal já, každý ten nás-
ší víkend jsem utíral, nejdřív papírovým
ubrouskem, pak mokrým hadrem, někdy mi
praskly nervy a kříčel jsem na všechny koč-
ky, vynhal jsem je, někdy jsem i kočičku
udeřil. Jindy, když jsem seděl a psal a kočka,
místo aby zamňoukala u dveří, tak najed-

Když jsme tak všichni přečkali zimu a při-
šlo jaro, přišla k nám malá mourovatá ko-
čička, a byla těhotná zrovna tak jako Švar-
cava, ty dvě kočičky se milovaly, a že byly
těhotné, tak chodily za mnou, packaly
mne, kam jsem šel, tam šly za mnou, packaly
jsem o ně, ale jim nic nevadilo, hlavně aby
byly u mne, dívaly se na mne zamilovaně
a já jsem věděl, že ty kočičky chtejí, abych
jim pomohl, až příde ta jejich chvíle. A můj
soused pan Eliáš mi udělal krmitko pro ptá-
ky, takové zdánlivě nesmyslné krmitko, vzal
staré rádio, vyboural z něj vnitřek, vyrázel
předstěnu, opatřil podložkou, do které zapu-
stil kůl, a ten kůl zarazil do země před okna,
těsně k rozbitému plotu. A každý den, když
jsem přijel za mými kočkami a za psaním,
sypal jsem vločky a drotil jsem starý chléb
a sypal do krmitka brabcum a sýkorkám,
někdy přiletěly i sojky. A já jsem měl hruzu
z toho, že kočičky budou mít kočata, trnul
jsem, aby je neměly v mé posteli tak jako
Máca, trnul jsem, co budu dělat s toliku koč-
kami, hynul jsem představou, co když každá
ta kočka bude mít čtyři kočátká, jak je budu
muset utopit, ne všechny, každě nechám dvě
kočátká, ale budu muset udělat tu popravčí
práci, kterou jsem dělával i v Nymburce, ní-
kdo nechtěl topit kočata, a tak jsem to musel

Tady budou tři kočata ...